

วันสมโภชพระคริสตสมภพ ปี B (มิสซาเที่ยงคืน)

(วันอาทิตย์ที่ 24 ธันวาคม ค.ศ. 2017)

พี่น้องที่รัก คริสต์มาสเป็นวันที่เราฉลองแสงสว่างที่มีชัยชนะเหนือความมืด ในพระคัมภีร์ความมืดในยามค่ำคืนเป็นสัญลักษณ์หมายถึงอันตรายและความเป็นศัตรู กลางคืนที่มืดมิดสามารถก่อให้เกิดความรู้สึกหวาดกลัว ความไม่แน่นอน และความโดดเดี่ยว บ่อยครั้งเป็นช่วงเวลาที่ยากลำบากสำหรับคนเจ็บป่วย อย่างไรก็ตาม กลางคืนที่มืดมิดสามารถเป็นจุดเปลี่ยนสำหรับพวกเขาได้เหมือนกัน หลายครั้งในเวลาเช่นนี้คนป่วยมักจะมีอาการสงบ ไข้ลดลง ช่วงวิกฤติในชีวิตได้ผ่านพ้นไป ซึ่งก่อให้เกิดความหวังใหม่ในการที่จะกลับมาใช้ชีวิตที่ดีดังเดิม

ราวเจ็ดร้อยกว่าปีก่อนที่พระเยซูเจ้าจะทรงบังเกิดมาบนโลกนี้ ประกาศกอิสยาห์ได้ทำนายไว้ว่า **“ประชากรที่เดินในความมืดแลเห็นความสว่างยิ่งใหญ่ บรรดาผู้อาศัยในแผ่นดินมืดมิด ความสว่างส่องแสงมาเหนือเขา...เขาทั้งหลายจะยินดีเฉพาะพระพักตร์พระองค์...เพราะกุมารผู้หนึ่งเกิดมาเพื่อเรา”** (อิสยาห์ 9:1-2) คริสต์มาสเป็นเหตุการณ์ที่ทำให้คำทำนายเหล่านี้กลายเป็นความจริง ดังที่เราทราบกันดี เหตุการณ์ดังกล่าวได้เกิดขึ้นในคืนที่มืดมิดและเงียบสงบคืนหนึ่ง ซึ่งเป็นจุดเปลี่ยนสำหรับมนุษยชาติที่เจ็บป่วยปางตายด้วยพิษร้ายของบาปมานาน การบังเกิดมาของ **“กุมารผู้หนึ่ง”** ทำให้วิกฤติกาลผ่านพ้นไป แม้ว่าในเวลานั้นมีเพียงพระนางมารีย์ นักบุญโยเซฟ และบรรดาคนเลี้ยงแกะที่ทราบเหตุการณ์อันยิ่งใหญ่นี้ได้เกิดขึ้นแล้ว แต่พวกเขาไม่รู้ดีว่าการบังเกิดมาของกุมารผู้นี้ นำความหวังใหม่มาให้มนุษยทุกคน เป็นความหวังแห่งการปลดปล่อยให้เป็นอิสระจากการเป็นทาสในทุกรูปแบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเป็นทาสของบาปซึ่งนำความตายตลอดนิรันดรมาให้

โดยธรรมชาติแล้วเด็กเกิดใหม่เป็นเครื่องหมายแห่งความหวังสำหรับพ่อแม่และญาติพี่น้องของเขา พ่อแม่ทุกคนหวังด้วยกันทั้งนั้นว่าลูกของพวกเขาจะเติบโตใหญ่และกลายเป็นคนดีและมีชื่อเสียงในภายภาคหน้า พ่อแม่บางคนมองดูลูกของตนและกล่าวด้วยความภาคภูมิใจว่า **“เด็กคนนี้มีแววจลาต เขาสามารถเป็นพระสงฆ์ หรือเป็นครู หรือเป็นนายกรัฐมนตรีได้สักวันหนึ่ง”** ในกรณีของพระนางมารีย์ เราไม่ทราบว่าพระนางกำลังคิดอะไรอยู่ เมื่อมองดูพระกุมารที่เพิ่งลืมตามองดูโลกเป็นครั้งแรก เราไม่แน่ใจว่าพระนางมีภาพของวีรบุรุษผู้ยิ่งใหญ่ที่กุมารผู้นี้จะต้องเป็นสักวันหนึ่งอยู่ในความคิดของพระนางแล้วหรือเปล่า? หรือว่าพระนางมีภาพของพระเมสสิยาห์ผู้ต้องถูกตรึงกางเขนเพื่อไถ่บาปของมวลมนุษยเหมือนที่เรารู้จักในเวลานี้? เราไม่รู้อีกเหมือนกันว่าในเวลานั้นพระนางเข้าใจแผนการและพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับกุมารผู้นี้อย่างดีแล้วหรือไม่? อย่างไรก็ตาม สิ่งที่เราพอรู้ก็คือ เมื่อวันที่กุมารผู้นี้ถูก

ตรึงบนไม้กางเขนมาถึง พระนางเข้าใจดีว่าพระบุตรของพระนางผู้กำลังมอบตัวเองทั้งครบแต่พระเจ้า เพื่อความรอดพ้นของมนุษย์ทุกคน รวมทั้งเราทุกคนที่อยู่ที่นี่ด้วย

ในวันคริสต์มาสครั้งแรกพระนางมารีย์มองไปยังอนาคตด้วยความหวัง แต่คืนนี้เรามองย้อนกลับไป ในอดีต แต่ไม่ใช่เพียงแค่ออกไปดูการบังเกิดของพระเยซูเจ้าเท่านั้น เรายังมองย้อนกลับไปถึงการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนพระชนม์ชีพของพระองค์ ซึ่งหมายถึงความรอดพ้นของเราแต่ละคนอีกด้วย พ่อคิดว่าบางคนอาจจะเกิดคำถามในใจเหมือนกันว่า เมื่อพระเยซูเจ้านำความรอดพ้นมาสู่โลกแล้ว ทำไมเวลานี้โลกของเรายังดูราวกับว่าป่วยด้วยพิษร้ายของบาปอยู่อีกเล่า? บนโลกปัจจุบันนี้ยังมีความยากจน ความเกลียดชัง การเอารัดเอาเปรียบ การเข่นฆ่า และสงครามอยู่ทั่วไป แล้วสันติสุขและความสุขฝ่ายจิตที่แท้จริงซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของความรอดพ้นอยู่ที่ไหนเล่า?

คำตอบคือ ความรอดพ้นที่พระเยซูเจ้าทรงนำมาให้เราแต่ละคนไม่ได้เกิดขึ้นแบบอัตโนมัติ เราแต่ละคนต้องเรียนรู้ที่จะดำเนินชีวิตเหมือนพระองค์และมีส่วนร่วมในความรักของพระองค์ที่มีต่อพระเจ้า และต่อมวลมนุษย์ แน่نون การบังเกิดของพระองค์เป็นจุดเปลี่ยนของประวัติศาสตร์มนุษยชาติ เวลานี้ วิกฤตติกาลได้ผ่านพ้นไปแล้ว แต่ยังมีหลายสิ่งหลายอย่างที่เรแต่ละคนต้องทำก่อนที่โลกใบนี้จะกลับคืนสู่สภาพดั้งเดิมอย่างสมบูรณ์ เราแต่ละคนต้องมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงโลกใบนี้ด้วยการดำเนินชีวิตที่ดีและสอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้า เรายังคงต่อสู้อิทธิพลของบาปที่ยังหลงเหลืออยู่ซึ่งแสดงออกมาในรูปของความชั่วร้ายต่าง ๆ ต่อไป แต่เรามั่นใจได้ว่าสักวันหนึ่งเราต้องชนะสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ได้ อย่างแน่นอน เพราะพระเยซูเจ้าได้ทรงชนะพวกมันแล้ว

พี่น้องที่รัก ปรกติแล้วเมื่อความหวังของเรากลายเป็นความจริง เราจะมีคามยินดี คริสต์มาส เป็นเหตุการณ์หนึ่งที่น่าความยินดีแบบนี้มาให้เรา เพราะบุคคลที่เรารอคอยด้วยความหวังเป็นเวลานาน แสนนานได้บังเกิดมาแล้ว พระเยซูเจ้าผู้ซึ่งเราฉลองวันเกิดของพระองค์ในคืนนี้ได้นำความยินดีมามอบ ให้เราแล้วเราได้สัมผัสความรู้สึกแบบนี้แล้วหรือยัง? ถ้าจิตใจของเรายังไม่รู้สึกรินดี ก็แสดงว่าเรายังเข้าไม่ถึงความหมายที่แท้จริงของวันคริสต์มาส แล้วเราต้องทำอะไรเพื่อจะได้พบความยินดีดังกล่าวนี้ ผู้รู้ ท่านหนึ่งอธิบายคำว่า **JOY** ในภาษาอังกฤษ ซึ่งแปลว่า “ความยินดี” ไว้อย่างน่าฟังว่า **J** เป็นตัวอักษร แทน **JESUS**(พระเยซูเจ้า)**O**เป็นตัวอักษรแทน **OTHERS**(คนอื่น)และ **Y** เป็นตัวอักษรแทน **YOU** (คุณ หรือท่าน) นั่นคือ ความยินดีที่แท้จริงจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อพระเยซูเจ้ามาเป็นทีหนึ่งและเป็นศูนย์กลาง ชีวิตของเรา จากนั้น เราต้องให้ความสำคัญกับคนอื่นหรือคนที่อยู่รอบข้างพี่น้องก่อน แล้วสุดท้ายเราจึงนึกถึงตัวของตัวเอง นี่คือนิยามสำหรับความยินดีที่เราทุกคนสามารถนำไปใช้ได้มีคนบอกว่า “การให้ นำความสุขและความยินดีมาให้มากกว่าการรับ” คืนนี้พระเจ้าได้ทรงให้ของขวัญที่มีค่ามากที่สุดแก่เรา นั่นคือ พระกุมารเยซูเจ้า ผู้ทรงเป็นพระบุตรสุดที่รักของพระองค์ ในทางกลับกันเราก็ควรมอบความเชื่อ และความไว้วางใจให้กับพระเจ้าผู้ไถ่ของเราองค์นี้ นั่นคือ ให้พระองค์มาก่อนทุกสิ่งและทุกคนในชีวิตของเรา ในเวลาเดียวกันให้เรานึกถึงคนอื่นมากกว่าตัวเราเองและพยายามทำให้พวกเขามีความสุข แล้วความยินดี แห่งวันคริสต์มาสจะเป็นของเรา **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**